

sætte sig en Udvidelse til Tilfælde, hvor Ejendommen sælges til Børn eller Svigerbørn, eller hvor der foretages Retsforfølgning, som ikke gennemføres til Tvangsauktion.

Til § 3.

I Henhold til § 1 i Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand, jfr. Lov Nr. 172 af 16. Maj 1934 og foranstaaende Forslags § 1, vil Pantegæld i Landbrugs- og Skovejendomme, bortset fra Tilfælde, hvor Skyldneren har gjort sig skyldig i Misligholdelse ved Foringelse af Pantet, ikke kunne fordres betalt forinden 11. December Termin 1937. Denne Bestemmelse sikrer imidlertid kun Skyldneren mod, at Pantegælden som *Helhed* kræves betalt inden det nævnte Tidspunkt. Dersom det i Pantebrevet er fastsat, at Pantegælden skal betales i Afdrag, maa Skyldneren betale disse Afdrag efter Pantebrevets Lydende. Ved Henstandslovene, jfr. Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933, var der dog aabnet Adgang for Skyldnerne til at faa Henstand med Terminsydelserne — altsaa baade Renter og Afdrag — for 3 halvaarlige Terminer fra og med 11. Juni Termin 1931 indtil 11. December Termin 1932 indbefattet, men for de senere Terminer har saadan Henstand ikke kunnet gives.

Ved Kredit- og Hypotekforeningslaan sker Laanenes Tilbagebetaling over en længere Aarrække, saaledes at de halvaarlige Afdrag er forholdsvis smaa. Ved andre Laan er der derimod ofte fastsat en hurtigere Tilbagebetaling med store Afdrag, som det under de nuværende økonomiske Forhold for Landbruget kan være umuligt for Skyldneren at fremskaffe.

Medens Justitsministeriet ikke mener, at den tidligere Henstandslovgivning, hvorefter der kunde gives Henstand saavel for Renter som for Afdrag, bør genoptages, finder man, at der i begrænset Omfang bør aabnes Ejere af Landbrugsejendomme Adgang til at opnaa Henstand med *Afdrag* paa Pantegæld. I § 3, 1. Stk., foreslaas det derfor, at der, naar en Ejer af en Landbrugsejendom trods rimelige Bestræ-

belser ikke kan fremskaffe det til Betaling af Afdrag paa Pantegælden fornødne Beløb, kan indrømmes ham Henstand helt eller delvis med et eller flere Afdrag. Dette kan dog kun ske i det Omfang, i hvilket det skønnes fornødent, for at Ejeren kan fortsætte Bedriften, og kun forsaavidt angaar Afdrag, der forfalder tidligst 11. Juni Termin 1935 og senest 11. December Termin 1937. Afgørelsen af, hvorvidt og i hvilket Omfang Henstand skal ydes, foreslaas henlagt til det i Henhold til Lov af 28. April 1931, jfr. Lov Nr. 364 af 18. December 1933, nedsatte Amtsudvalg, idet de særlige Henstandsudvalg, der var nedsat i Henhold til Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933, forlængst har afsluttet deres Virksomhed og er opløst.

I 2. Stk. fastsættes, at Amtsudvalget, naar Henstand indrømmes, samtidig skal træffe Afgørelse med Hensyn til Afviklingen af de Afdragsbeløb, der omfattes af Henstanden. Naar det drejer sig om regelmæssige periodiske Afdrag, der erlægges mindst een Gang om Aaret — herunder falder ogsaa Afdrag gennem Annuitetsbetalinger — vil Afviklingen ofte mest praktisk for saavel Skyldner som Fordringshaver kunne ske ved, at Afdragsbetalingen udskydes i en eller flere Terminer, saaledes at Afdragsperioden forlænges med det tilsvarende Antal Terminer. Der er derfor aabnet Adgang til en saadan Ordning, selv om de iøvrigt fastsatte Frister for Afviklingens Paabegyndelse og Tilendebringelse derved overskrides.

3. Stk. svarer til Henstandsloven af 11. Marts 1933 § 2, 2. Stk., og § 7, sidste Stykke.

I 4. Stk. fastsættes det, at Bestemmelserne ikke gælder for Kredit- og Hypotekforeningslaan.

Til § 4.

I § 4 gives der nærmere Regler om den i Henhold til § 3 indrømmte Henstand, i alt væsentlig svarende til de i Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 § 2, 3. Stk., 1. Punktum, og §§ 6, 9, 10, 11, 12, 14 og 16 indeholdte Regler.